



ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๑๔ สุขุมวิท ๒๓ แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ โทรศัพท์ ๐-๒๖๔๙-๕๐๐๐ ภายใน ๑-๕๖๖๖ โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๖๔๘-๐๓๑๑

ข่าวจากหนังสือพิมพ์สยามรัฐ ฉบับประจำวันที ๒๒ เดือนกันยายน พ.ศ.๒๕๕๖ หน้า ๑, ๒๒ มูลค่าข่าว ๗๓๓,๙๒๓.-

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ได้ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>



ไลฟ์สไตล์...คลายเหนื่อย
**พ.ต.ท.สมบัติ
มีมงคล**
สว.กก.5 บก.ป. **22**



เกาะ
เมคือ



พ.ต.ท.สมบัติ มีมงคล สว.กก.5 มก.ม.



ไลฟ์สไตล์
คลายเหนื่อย

๑ มาโนช สารศาลิน

ชีวิตง่าย ๆ ของลูกผู้ชายชื่อ "สมบัติ มีมงคล"
เด็กบ้านนอกคอกนา ช่วยพ่อแม่ทำนาปลูกข้าว ม
มานะอดทนทะเลาะเรียน และยึดพี่ชายเป็นต้นแบบ

ในการก้าวเข้าสู่แวดวง "สีทากิ" จนปัจจุบันครอง
ยศ "พันตำรวจโท" ในตำแหน่งสารวัตร กองกำกับ
การ 5 กองบังคับการปราบปราม (สว.กก.5 บก.ป.)
แต่ก่อนที่ พ.ต.ท.สมบัติ มีมงคล จะมาถึงตรงนี้
ชีวิตของเขาต้องโหดโหดโหดโหดมาอย่างซ้ำของ
จนในที่สุดสารวัตรมือปราบผู้นี้ก็มาสู่จุดมุ่งหมาย
แห่งชีวิต และกำลังจะเติบโตในหน้าที่การงานต่อ
ไปเรื่อยๆ ส่วนเรื่องราวของสารวัตรผู้นี้มีที่มาที่ไป
อย่างไรเราลองไปสัมผัสกันดีกว่า

พื้นเพเดิมผมเกิดที่ จ.ปราจีนบุรี จากนั้นพ่อแม่ย้ายมาอยู่ที่ จ.นครนายก ตั้งแต่ผมยังจำความไม่ได้ เป็นบุตรคนที่ 5 ของ คุณพ่อสุนทร มีมงคล ซึ่งท่านได้เสียชีวิตไปแล้ว ส่วนคุณแม่ชื่อ นางทองอินทร์ มีมงคล ผมมีพี่น้องด้วยกันทั้งหมด 6 คน เป็นชาย 3

3 คน คนโตชื่อ **ร.อ.ชโยชัย มีมงคล** เป็นนักเรียนเตรียมทหาร รุ่นที่ 22 นักเรียนนายเรือรุ่นที่ 79 ปัจจุบันเป็นกัปตันสายการบินไทยคนที่สองชื่อ **น.ส.ฐิติพร มีมงคล** จบการศึกษาจากวิทยาลัยครูเพชรบุรี (ในขณะนั้น) ปัจจุบันประกอบอาชีพค้าขาย และเป็นนักการเมืองท้องถิ่นใน จ.นครนายก คนที่สามชื่อ **น.ส.เกษร มีมงคล** จบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยพายัพ จ.เชียงใหม่ ปัจจุบันประกอบอาชีพส่วนตัวทำโฮมสเตย์อยู่ที่ จ.นครนายก คนที่สี่ชื่อ **น.ส.บงอร มีมงคล** จบการศึกษาจาก มศว.บางเขน (ปัจจุบันย้ายไปอยู่อ.องครักษ์ จ.นครนายก) จบปริญญาโทจาก มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย (มจร) ปัจจุบันประกอบอาชีพส่วนตัวอยู่ที่ จ.ชลบุรี คนที่ห้าคือผมเอง **พ.ต.ท.สมบัติ มีมงคล** จบจากโรงเรียนพลตำรวจ รุ่นที่ 2 จ.สระบุรี และจบปรด.รุ่นที่ 50 ปัจจุบันเป็นสารวัตร กองกำกับการ 5 กองปราบปราม และคนที่หกชื่อ **นายประยัด มีมงคล** จบคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง รุ่นที่ 25 และจบเนติบัณฑิตไทย รุ่นที่ 56 สอบเข้าเป็นผู้พิพากษา รุ่นที่ 52 ปัจจุบันเป็นผู้พิพากษาศาลจังหวัดสุโขทัย

“ในช่วงที่ยังเป็นเด็กผมช่วยพ่อแม่ทำนาที่บ้านสวนหงษ์ ต.สาริกา อ.เมือง จ.นครนายก ส่วนวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ ก็ไปช่วยแม่ขายข้าวแกงอยู่ที่น้ำตกวังตะไคร้ อ.เมือง จ.นครนายก เริ่มเข้าเรียนหนังสือชั้นประถมศึกษาที่โรงเรียนบ้านคงวิทยาการ จนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในวัยประถมศึกษา ก็ถือว่าเป็นเด็กที่เรียนเก่ง ได้เป็นหัวหน้านักเรียนหลังจากจบชั้นประถมศึกษาและขึ้นสู่ชั้นมัธยมก็เข้าเรียนที่โรงเรียนนครนายกวิทยาคม ซึ่งเป็นโรงเรียนประจำจังหวัดนครนายก ต้องสอบแข่งขันเข้าในรุ่นผมสอบได้แค่เพียง 3 คนเท่านั้น”

ระหว่างที่เรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึง 6 ผมต้องหาเงินส่งตัวเองเรียนด้วยการไปรับจ้างให้บริการเช่า ห่วงยางเล่นน้ำที่น้ำตกวังตะไคร้เพื่อเก็บเงินเป็นค่าเทอมส่งเสียตัวเองเรียนโดยไม่ต้องไปรบ

กวนพ่อแม่มากนัก อีกทั้งยังต้องดูแลน้องชายอีกคนเพื่อไม่ให้ยุ่งเกี่ยวกับสิ่งที่ไม่ดี เพราะช่วงเป็นวัยรุ่นมีแต่คนชักนำไปในทิศทางต่างๆ ที่ไม่ดีอย่างเช่น ดื่มสุรา ยาเสพติด การพนัน แต่ด้วยความที่ไม่ชอบสิ่งเหล่านั้นจึงตั้งปณิธานกับตนเองเสมอมาว่าไม่กินเหล้า ไม่สูบบุหรี่ ไม่เล่นการพนัน ไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด และพยายามบอกกล่าวสั่งสอนน้องชายตลอดมา

โดยส่วนตัวแล้วผมชอบทหารและตำรวจมาแต่เด็กแล้ว เพราะมีพี่ชายทำเป็นตัวอย่าง ซึ่งพี่ชายผมเป็นจำทหารเรือและสอบเข้าเป็นนักเรียนเตรียมทหารรุ่นที่ 22 ได้ ผมได้เห็นพี่ชาย แต่งเครื่องแบบต่างๆ จึงเป็นแรงดึงดูดใจให้ผมอยากเป็นอย่างนั้นบ้าง จึงได้เลือกเรียนสายคณิต-วิทย์ พอจบมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก็ไปสอบเข้าโรงเรียนเตรียมทหารบ้าง แต่ก็ผิดหวังเพราะสอบไม่ได้ จึงสงบจิตสงบใจด้วยการสมัครอยู่ชมรมกัลยาณมิตรในโรงเรียน ทำให้รู้สึกดีเหมือนกันเพราะได้ถือศีล สวดมนต์ ตั้งแต่วัยรุ่นจนกระทั่งจบมัธยมศึกษาปีที่ 6

“ในช่วงระหว่างนั้นไม่ว่าที่ไหนมีเปิดสอบอะไรที่เกี่ยวกับทหารและตำรวจ ผมจะต้องไปสอบหมดแต่ก็แพ้ ทุกครั้ง เฮ้อ! ชีวิตนี้คงสิ้นหวังกับอาชีพนี้ซะแล้ว และไม่เคียดจะไปเอนทรานซ์ และไม่อยากจะทำอะไรทั้งนั้นหนีไปสมัครงานกับเพื่อนทำงานโรงงาน แต่ยังไม่ทันได้ทำงานพี่ชายก็ไปตามให้กลับมาและให้ไปเรียนต่อที่มหาวิทยาลัยรามคำแหง ชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัยรามคำแหงมันเครียดกว้างไปหมดอยู่หอพักกับเพื่อนที่ไม่เคยรู้จักกันที่รามคำแหง 2 สมัยนั้นได้นั่งรถเมล์ไปเรียนไปเที่ยวก็ถือว่าเลิษฐแล้ว”

ชีวิตกลับมาหาตำรวจอีกครั้ง เมื่อโรงเรียนตำรวจภูธร 1 จ.สระบุรี เปิดรับสมัครนักเรียนพลตำรวจ ผมจึงไปสมัครโดยครั้งนี้ตั้งใจแน่วแน่จะต้องสอบให้ได้เพราะพี่สาวตราหน้าไว้แล้วว่า ถ้าสอบแค่พลตำรวจไม่ได้ ก็มาเลี้ยงควายอยู่ที่บ้านเถอะ พี่จะซื้อควายให้เลี้ยงสัก 4 ตัว ปีหนึ่งๆ ก็จะได้ลูกมันหลายตัว ขายเป็นเงินเลี้ยงตัวเองได้ โอ้โฮ ! พี่สาวใช้คำว่าแค่พลตำรวจ ผมจึงไปหาซื้อแนวข้อสอบเก่า มาดู นึกในใจตอนนั้นว่าได้เลี้ยงควายแน่แล้วเรา เพราะมันยากมากเลยแอบไปไหว้พระ และบนบานสิ่งศักดิ์สิทธิ์ครั้งนี้ลูกจะตั้งใจแบบสุดๆ อ่านหนังสือทบทวนความรู้ที่จำเรียนมา ฟิกวิ่ง ฟิกว่ายน้ำ มันต้องตั้งใจได้ละ สุดท้ายผลการสอบก็ออกมาปรากฏว่าผมทำได้สำเร็จแล้ว

“เข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ รุ่น 2 โรงเรียนพลตำรวจภูธร 1 จ.สระบุรี เมื่อเข้าได้เป้าหมายก็ไม่หยุดแค่นั้น ต้องเป็นนายร้อยให้ได้ต่อไป ระหว่างเรียนก็ตั้งใจดูหนังสือทบทวนตำราไว้อยู่เสมอพอจบพลตำรวจก็ได้บรรจุเป็น ลูกแถวงานป้องกันปราบปราม สก. เมือง จ.นนทบุรี สอบต่อเข้าโรงเรียนนายร้อยตำรวจทันทีและก็สำเร็จอีกแล้ว ได้เป็นนักเรียนนายร้อยตำรวจ รุ่นที่ 50 ไซโย ! เพื่อนร่วมรุ่นที่ได้ดิบได้ดีก็มี พ.ต.อ.พงษ์กร อุปพงษ์ ผกก.สก.เมือง จ.กาญจนบุรี พ.ต.อ.กฤษณะ สุขสมบูรณ์ ผกก.สก.หนองรี จ.กาญจนบุรี และ พ.ต.อ.สำราญ นวลมา ผกก.สน.ดอนเมือง จะเป็นตำรวจที่ดีของประชาชนให้ได้ ถึงแม้คนทั้งประเทศจะไม่ค่อยชอบอาชีพนี้เท่าไรก็ตาม แต่ก็มีความดีอีกอย่างหนึ่งที่ชายสอบเข้าเป็นนักบินของการบินไทยได้ ครอบครัวของเรา กำลังเริ่มดีขึ้นแล้ว”

ในระหว่างเรียนอยู่ที่โรงเรียนนายร้อยตำรวจปี 2 ยังไม่ทันเห็นดาวบนฟ้าของลูกคนนี้พอก็เสียชีวิตจากผมไปด้วยโรคมะเร็ง ช่วงนั้นเศร้าและเสียใจมาก ประกอบกับน้องชายคนรองจากผมก็เกรงไม่ยอมเรียนหนังสือ ต้องเคี่ยวเข็ญกันอย่างมากให้เรียนคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหงไปพลางๆ จากนั้นผมก็ตัดสินใจบวชกับเพื่อนๆ นรต.ที่วัดบวรนิเวศ 20 กว่าวัน แต่ก็ชอบพุทธศาสนามาก ชอบธรรมะ ชอบคำสั่งสอนของสัมมาสัมพุทธเจ้า ที่จะทำให้เรา



รู้จักความดี ความรู้จักพอ ไม่เบียดเบียนคนอื่น และผมก็จบโรงเรียนนายร้อยตำรวจปี พ.ศ.2540

ชีวิตเป็นรองสารวัตรครั้งแรกคือ รอง สวส.สก.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช ก็นำข่าวถึงการตำรวจเอาคนภาคกลางไปอยู่ภาคใต้ พูดกันกับชาวบ้านก็ไม่รู้เรื่องแล้วจะไปสอบสวนยังไงเนี่ย ! ช่วง 3 เดือนแรกมันตีบแหลงไม่รู้ฟังเลย (พูดไม่เข้าใจกัน) ไปสั่งข้าวผัดกินที่ตลาดบอกเอาข้าวผัดธรรมดาแม่ค้างงพอดีโตะข้างๆ สั่งข้าวผัดเคย แม่ค้าก็ถามเราว่าของ

เดินเอาผัดเคยกันม้าย ก็นึกว่าเขาถามว่าเราเคยกินข้าวผัดมัย ก็ตอบว่าเคยครับ สรุปวันนั้น ได้กินข้าวคลุกกะปิตลอด เวลาสอบสวนก็ต้องมีตำรวจผู้ช่วยคอยแปลภาษาได้ให้แล้วก็หัวเราะเราตลอด พรึ่นพริ่น (เป็นอย่างไรบ้าง) ก็รู้สึกอายๆ อยู่เหมือนกัน

“ที่ อ.ท่าศาลา มีมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ มีเจ้าหน้าที่และนักศึกษาที่พูดกลางบ้าง พอออกเวรก็มีรุ่นพี่พาไปฝึกพูดฝึกฟังที่มหาวิทยาลัยจนเก่งขึ้นมาบ้าง อยู่ที่นี่ ทำแต่คดีใหญ่ๆ ทั้งนั้น ยิ่งกันเป็นประจำ มีผู้มีอิทธิพลอยู่เบื้องหลัง ทำให้ผมมีวิทยายุทธในด้านการสอบสวนมากขึ้น มีคดีลักลอบค่าน้ำมันเถื่อนกลางทะเลต้องสอบสวนหลายหน่วยงานทำให้ได้รู้จักผู้คนกว้างขวางขึ้น จนผมได้เป็นครูฝึกของตำรวจที่ใหม่แต่สนุกนะ ที่นี้ถ้าพูดกันไม่ถูก โฉลกอาจต้องมีคนตาย เอ้อ!อยู่ได้แค่ 2 ปี จึงขอก



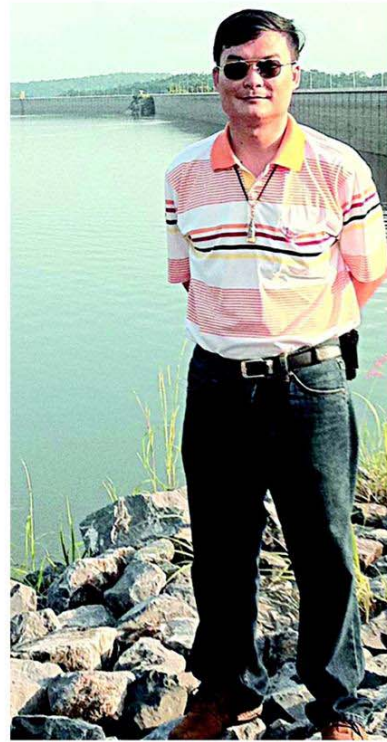
ผมตั้งใจจะทำทุกอย่าง
เพื่อให้สังคมไทยอยู่ด้วย
กันได้ด้วยความรัก
สามัคคี ผมยึดคติในการ
ทำงาน คือ อิทธิบาท 4
ได้แก่ **ดินท:** **วิธี:**

จิต: **วิมังสา**

ให้ครองตนด้วย
พรหมวิหาร 4 คือ

เมตตา **กรุณา**

มุทิตา **อุเบกขา**



กลับบ้านดีกว่า โดยย้ายกลับมาเป็น รองสารวัตร ที่
กองทะเบียนพล สำนักงานกำลังพล กรมตำรวจ อยู่
ที่นี่ไม่อยากจะบรรยายเลย อยากกลับไปเป็นเด็กอีก จัง
เลย ทำงานเป็นเวลา กินเป็นเวลา ทำงานหนังสือ
คู่กับระเบียบ อ่านๆๆๆ พิมพ์ๆๆๆๆ ดูคำผิด
แก้ไขอยู่อย่างนี้ตั้งแต่เช้าถึงเย็น ดูเหมือนชีวิตไร้
ค่าไม่ใช่ตำรวจ แต่มันก็มีคุณค่ากับผู้อื่นอย่างมาก
แม้ว่าเบี่ยเลี้ยงไม่มีเงินเดือนไม่พอ แต่ตำรวจที่นี่
รักกันมากนะ วันฝึกผมก็ได้เป็นครูฝึกอีก ฝึกกัน

กองปราบสืบสวนอีก ผมแค่อยากจับคนร้ายให้ได้
ครี๊บบไม่ว่าตำรวจหน่วยไหน ที่เข้ามาช่วยกันสืบสวน
ตามจับผมก็ดีใจทั้งนั้น แต่ท่านสารวัตรไม่พอใจ จวก
ผมกับรองสารวัตรสืบสวนคนอื่นๆ อีก

ตอนนั้นผมแทบอยากจะลาออก แต่จากคดีนี้
ทำให้ชีวิตผมเปลี่ยนมาจนถึงปัจจุบันนี้ เพราะทำให้
ผมได้รู้จักกับ **พ.ต.ท.พรศักดิ์ สุรสิทธิ์ หรือสารวัตร**
ต๊อด สารวัตรกองปราบ (ขณะนั้น) ได้พูดคุยร่วมกัน
ทำงานสืบสวนในคดีต่างๆ จนสำเร็จลุล่วง ผบก.ภ.จว.

อย่างพี่น้อง เพราะมีตำรวจหญิงเยอะ ถ้านายมาก็ ซึ่งข้าง นายไม่อยู่ก็นั่งคุยกันข้าๆ ตอนเย็นได้กิน จมูมหน้าดิเวด้วยกันทั้งแผนกแซร์กันจ่าย ดม กลืนศพโยมาบางครั้งก็อรรอยดี บางคนกินนอนที่ ทำงาน ส่วนคนที่กลับบ้านก็ขึ้นรถเมล์ไหนกันในรถ ที่การจราจรหนาแน่นสุดๆ สมัยนี้ยังดี ที่มีรถไฟฟ้า แต่สมัยนั้น อื้อหือ กว่าจะถึงบ้านอย่าให้พูดเลย อยู่ ได้ 2 ปีครึ่งเลยตัดสินใจขอย้ายดีกว่า”

มาเป็น รอง สวส.ส.ก.คูตอ.ลำลูกกา จ.ปทุมธานี นี่แน่! ได้เป็นนักสืบนอกเครื่องแบบแล้ว ทำงานได้ เข้าตา ผกก.และ รอง ผกก.นี่ว่าจะโชคดี ดันไป เข้าทางเบื้องล่างของสารวัตรสืบจากคดีปล้นธนาคาร กลิกรไทย สาขา คลองสอง สืบสวนจับคนร้ายได้ใน 3 วัน รอง ผบช.ภ.1 โทรศัพท์มาถามก็ตอบได้เบะๆๆๆๆ โดนข้อหาข่มขืนชำมตาและยังไปร่วมมือกับตำรวจ ปทุมธานี มอบเกียรติบัตรให้ผม และ สั่งให้ผมไป ช่วยราชการงานสืบสวน ภ.จว.ปทุมธานี อยู่ที่นี่ได้ ทำงานใหญ่ๆ หลายคดีเต็มรูปแบบการสืบสวน โดยเฉพาะคดียาเสพติดซึ่งในขณะนั้นระบาดอย่างมาก ผบก.ภ.จว.ปทุมธานี จึงส่งผมเข้าอบรมหลักสูตร สืบสวนคดีอาญา รุ่นที่ 77 เพื่อเพิ่มความรู้ความ สามารถ ระหว่างการอบรมผมประสบอุบัติเหตุทาง รถยนต์กระตุกซี่โครงหัก 3 ซี่ แต่ก็รักษาตัวหาย และกลับไปทำงาน ที่ ภ.จว.ปทุมธานีอีก แต่แล้ว ผบก.ภ.จว.ปทุมธานี เกษียณอายุราชการไป ผมเลย ถูกส่งกลับมาที่ ส.ก.คูตออีกครึ่ง จึงต้องฟังบาร์มี “พี่ ต็อก” กองปราบ กับ พ.ต.อ.วิบูลย์ สีสุข กำลังพล ตร.ช่วย ย้ายผมมาที่กองปราบปราม

ผมทำงานอยู่ที่ ผ.3 กก.2 บก.ป.กับตำแหน่ง รองสารวัตรรถวิทยุ ดูแล้วมันสุดจะทะเล่เสียจริงๆ ทำหน้าที่ ร้อยเวรรถวิทยุไม่มีบกพร่อง พอว่างจาก เวรก็ออกสืบสวนนอกเครื่องแบบ ตามจับคดีต่างๆ รวมทั้งยาเสพติด โดยยึดคติของตัวเองที่ว่า “**เป็น พระต้องสวด เป็นตำรวจต้องจับ**” จนได้ย้ายมา เป็นชุดสืบสวนของแผนกรถวิทยุกองปราบปราม ควบคุมกับงานอารักขา และถ้าว่างก็ทำงานให้พี่ต็อก ซึ่งเป็น รอง ผกก. 2 บก.ป.ขณะนั้น จนกระทั่งมีการ เปลี่ยนโครง สร้างของ ตร.ผมก็ได้ย้ายมาอยู่ กก.5 บก.ป.ก็ยังคงเป็นรองสารวัตรอยู่ดีแหละ ช่วงนั้น การแต่งตั้งได้กระจายอำนาจให้ ผบช.แต่งตั้ง บช.ภ.ก็ กำหนดไว้ว่าผู้ที่ขึ้นเป็นสารวัตร ต้องเป็นรอง สารวัตรมาไม่ต่ำกว่า 11 ปี โถ! ชีวิต คงได้แค่นี้แหละ จนกระทั่ง พ.ต.อ.พรรคัด สุรสิทธิ์ ได้ขึ้นเป็น ผกก. 5 บก.ป.จึงสนับสนุนผมให้ได้รับการแต่งตั้งขึ้นเป็น สารวัตร กก.5 บก.ป.จวบจนทุกวันนี้ “ผมมีวันนี้ก็

เพราะพี่ครับ” และในช่วงจังหวะชีวิตจะเปลี่ยนแปลง ขึ้นมานี้ น้องชายผมก็สอบเข้าเป็นผู้พิพากษาได้ และ พี่ชายก็สอบขึ้นเป็นกัปตัน หรือนักบิน 1 ของการบิน ไทยได้ ทำให้ครอบครัว “มีมงคล” ได้มีโอกาสรับใช้ สังคมในหลายๆ ด้าน และผมตั้งใจจะทำทุกอย่าง เพื่อให้สังคมไทยอยู่ด้วยกันได้ด้วยความรักสามัคคี ผมยึดคติในการทำงาน คือ อิทธิบาท 4 ได้แก่ ฉันทะ วิริยะ จิตตะ วิมังสา ให้ครองตนด้วย พรหมวิหาร 4 คือ เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา ส่วนงานอดิเรก ของผม ชอบสะสมพระเครื่อง ส่องพระ ศึกษาพระ เครื่อง ส่วนด้านกีฬาผมชอบเตะฟุตบอล ที่ถือว่า เป็นกีฬาที่รู้จักแพ้ ชนะ และให้อภัย และมีเพื่อนเยอะ

“ชีวิตช่วงหนึ่งที่เปรียบเสมือนตายแล้วฟื้นก็ คือ เมื่อปี 2548 หลังจากเสร็จภารกิจราชการจาก จ.กระบี่ มาถึงกรุงเทพฯ ก็ขับรถยนต์ที่ยืมพี่ชายมา ไปหาเพื่อนเก่าๆ ที่ จ.ปทุมธานี เกิดประสบอุบัติเหตุ รถชนกันกลางสี่แยกร้อยศพ จ.ปทุมธานี ผมจำเหตุ การณ์ไม่ได้ในช่วงนั้น มารู้อาณาหลังจากเจ้า หน้าที่มูลนิธิ ที่เข้าไปช่วยเหลือว่า ผมตายไปแล้ว ในที่เกิดเหตุ เนื่องจากศีรษะร้ายเพราะถูกกระแทก อย่างแรง และเพื่อนที่นั่งมาด้วย ซี่โครงหัก 6 ซี่ แขนหัก 2 ท่อนสาหัสมาก แต่ที่เกิดเหตุอยู่ใกล้ รพ. ปทุมธานี เมื่อนำส่งโรงพยาบาลแพทย์ได้ช่วยชีวิต จนผมฟื้นขึ้นราวกับปาฏิหาริย์หลังจากอุบัติเหตุครั้ง นั้นทำให้รู้สึกได้ว่า ชีวิตของคนเรานั้นดับลงได้ทุก เวลา ไม่มีฐานะไม่มียศบรรดาศักดิ์ใดๆ ทั้งสิ้น ทุกคนเสมอภาคกันในความตาย เมื่อมีชีวิตอยู่ตั้งใจ ไว้ว่าจะสร้างแต่ความดีความยุติธรรมเท่าที่จะทำได้ อย่าไฝ่ฝันจนเพื่อฝัน ความสุขที่แท้จริงคือ อยู่กับ ครอบครัวอย่างสงบสุขเท่านั้นก็พอ”

ช่วงนี้ผมทำงานโครงการ “ตำรวจผู้รับใช้ ชุมชน” และโครงการ “ยุวชนตำรวจ” ตามนโยบาย ของ พล.ต.ท.พงศ์พัฒน์ ฉายาพันธุ์ ผบช.ภ. และ พล.ต.ต.สุพิศาล ภักดินฤณาด ผบก.ป.โดยนำลูกน้อง ไปทำโครงการยุวชนตำรวจที่โรงเรียนอุทุมทอง จ.สุพรรณ บุรี เพื่อให้เด็กนักเรียนได้ซึมซับในเรื่องของภัยยาเสพติด ที่ก่อให้เกิดการก่อเหตุอาชญากรรม และการกระ ทำผิดกฎหมาย